

BEST SELLER ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Disney

Κι αν η μητέρα της Μπελ
καταριόταν το Τέρασι

ΠΡΙΝ ΛΥΘΟΥΝ
ΤΑ ΜΑΓΙΑ

A TWISTED TALE

LIZ BRASWELL

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μια φορά κι έναν καιρό

Μια φορά κι έναν καιρό σε έναν τόπο μακρινό, ζούσε ένας νεαρός πρίγκιπας σε ένα λαμπρό κάστρο. Μολονότι είχε ό,τι επιθυμούσε η καρδιά του, ο Πρίγκιπας ήταν κακομαθημένος, εγωιστής και αγενής.

Μια χειμωνιάτικη νύχτα, μια γριά ζητιάνα έφτασε στο κάστρο και του ζήτησε καταφύγιο από το τσουχτερό κρύο. Σε αντάλλαγμα του προσέφερε ένα και μοναδικό κατακόκκινο –στο χρώμα του αίματος– τριαντάφυλλο. Όμως, ο Πρίγκιπας κοίταξε με περιφρόνηση και εκείνη και το δώρο της και φώναξε τους φρουρούς του να τη διώξουν μακριά. Η ηλικιωμένη γυναίκα τον προειδοποίησε να μην κρίνει από την εξωτερική εμφάνιση τους ανθρώπους, καθώς η πραγματική ομορφιά βρίσκεται μέσα τους. Τη στιγμή που οι φρουροί ήρθαν και την έπιασαν, η ασχήμια της εξαφανίστηκε και τότε φανερώθηκε μια πανέμορφη Μάγισσα.

Ο Πρίγκιπας προσπάθησε να ζητήσει συγγνώμη, αλλά ήταν πια πολύ αργά. Η μάγισσα είχε καταλάβει πως δεν υπήρχε ίχνος αγάπης και συμπόνοιας στην καρδιά του και

για να τον τιμωρήσει, τον μεταμόρφωσε σε ένα φρικτό τέρας και μάγεψε με ένα ισχυρό ξόρκι το κάστρο κι όλους όσοι ζούσαν εκεί.

«Έχεις διορία μέχρι την ημέρα των εικοστών πρώτων γενεθλίων σου για να γίνεις μέσα σου τόσο όμορφος όσο ήσουν και στην όψη. Αν δεν μάθεις να αγαπάς κάποιον άλλο άνθρωπο –και δεν αγαπηθείς κι εσύ από κείνον– μέχρι την ώρα που θα πέσει και το τελευταίο πέταλο από αυτό εδώ το τριαντάφυλλο, εσύ, το κάστρο σου και όλοι όσοι βρίσκονται μέσα σε αυτό, θα μείνετε καταραμένοι και λησμονημένοι για πάντα».

Ντροπιασμένο από την τερατώδη του μορφή, το Τέρας κρύφτηκε μέσα στο κάστρο του, με έναν μαγικό καθρέφτη ως το μοναδικό του παράθυρο στον έξω κόσμο.

Καθώς τα χρόνια πέρασαν, βούλιαξε στην απελπισία και έχασε κάθε ελπίδα – ποιος άνθρωπος, στ' αλήθεια, θα μπορούσε ποτέ να αγαπήσει ένα τέρας;

Αυτή ήταν μια πολύ καλή ιστορία.

Διασκέδαζε συχνά τη γυναίκα που βρισκόταν κλεισμένη στο μικροσκοπικό δωμάτιο, δεμένη για χρόνια σε ένα σκληρό, παγωμένο κρεβάτι. Κάποιες φορές τα θυμόταν όλα διαφορετικά: το τριαντάφυλλο ήταν ροζ όπως η ανατολή του ήλιου στη θάλασσα κι όχι κόκκινο σαν αίμα. Και το σημείο στο τέλος, όπου οι φρουροί οδηγούν τη Μάγισσα στην έξοδο του κάστρου και την πετούν σε ένα μαύρο κάρο το οποίο χάνεται μέσα στη νύχτα, δεν της άρεσε καθόλου. Οπότε το παρέλειπε.

Μετά από τόσο καιρό, οι περισσότεροι θα είχαν αποδεχτεί τον εγκλεισμό τους στο μπουντρούμι. Είχαν περάσει ήδη δέκα χρόνια που βρισκόταν φυλακισμένη εκεί και κόντευε να χάσει τον εαυτό της. *Κόντευε.*

Έπειτα, ακούστηκαν βήματα. Έκλεισε όσο πιο σφιχτά μπορούσε τα μάτια της. Άκουσε και φωνές. Κι ύστερα πάλι βήματα. Το τρεχαλητό ενός ποντικού στο βρόμικο πάτωμα. Το γύρισμα ενός κλειδιού σε μια κλειδαριά.

«Αυτό είναι άδειο. Δεν χρειάζεται να το κάνουμε».

«Μα είναι κλειδωμένο. Γιατί να είναι κλειδωμένο αν είναι άδειο;»

Έπρεπε να φωνάξει, έπρεπε να ουρλιάξει, έπρεπε να εκραγεί, έπρεπε να κάνει οτιδήποτε προκειμένου να μην επαναληφθεί ο ίδιος αυτός διάλογος – όπως γινόταν τις τελευταίες τέσσερις χιλιάδες μέρες, με μικρές μονάχα διαφοροποιήσεις:

Αυτό είναι κλειδωμένο. Ακούς τίποτα από μέσα;

Αυτή η πόρτα είναι κλειστή. Λες να είναι κλειδωμένη;

Είναι κλειδωμένα – δεν θυμάμαι όμως να υπάρχει κάτι εδώ κάτω.

Ήταν σαν κάποιος Θεός να δοκίμαζε όλες τις πιθανές ατάκες στο αστείο ενός γελωτοποιού. Το αστείο αυτό όμως ήταν η ζωή της – και κανείς δεν γελούσε.

Τα επόμενα δύο λεπτά ήταν τόσο προβλέψιμα, όπως και οι λέξεις ενός γονιού προς το παιδί του που ξέρει ότι δεν έχει φερθεί καλά και βλέπει να έρχεται το αναπόφευκτο της τιμωρίας του.

Γύρισμα του κλειδιού στην κλειδαριά.

Τρίξιμο της πόρτας καθώς ανοίγει.

Ένα φρικτό πρόσωπο, αποκρουστικό όσο και οικείο.

Η ίδια έκφραση έκπληξης όπως κάθε μέρα από τότε που ξεκίνησε.

Στο ένα της χέρι κρατούσε έναν δίσκο και στο άλλο τα κλειδιά. Πίσω της, στο χολ, στεκόταν η γυναίκα με τον ζωμό. Και πίσω από κείνη, ένας τεράστιος σιωπηλός άντρας που φαινόταν έτοιμος να «τακτοποιήσει» όποιον φυλακισμένο επιχειρούσε να αντιδράσει.

Άνοιξε τα μάτια της. Η περιέργεια ήταν μεγαλύτερη απ' το ένστικτο της επιβίωσης.

«Για καλή σου τύχη, σήμερα έχω παραπάνω» είπε αυτή με τον ζωμό και κάθισε πάνω σε έναν βρόμικο σωρό από ρούχα και ποδιές.

Αυτή η φράση δεν άλλαζε ποτέ. Ποτέ.

Η φυλακισμένη ούρλιαξε, ανίκανη να συγκρατήσει τον εαυτό της, ανίκανη να σταματήσει να ανυπομονεί για το ίδιο πράγμα κάθε μέρα: τον νερουλό ζωμό που της έφερναν για φαγητό.

Η γυναίκα μουρμούρισε αγανακτισμένη:

«Δεν ήξερα πως θα μας έφερναν καινούρια, δεν είχα ακούσει κάτι. Κάνουν καλή δουλειά πάντως. Καθαρίζουν τον κόσμο από τη ράτσα τους».

«Ναι, τον καθαρίζουν. Άντε τελείωνε τώρα».

Η γυναίκα το είπε με την ίδια ψεύτικη τρυφερότητα που το έλεγε κάθε μέρα. Το μπολ με τον ζωμό έγειρε περισσότερο και οι σταγόνες του έτρεχαν πάνω στον λαιμό της κρατούμενης που με απόγνωση έσερνε τις αλυσίδες της για να γλείψει και την τελευταία σταγόνα από το μπολ πριν της το πάρουν.

«Αυτή εδώ είναι αρκετά μεγάλη για να γίνει μητέρα» είπε η γυναίκα με τον χυλό δίχως ίχνος συναισθήματος. «Σκέψου όλες αυτές να κάνουν παιδιά και να τα μεγαλώνουν έτσι».

«Σαν τα ζώα. Και τα ζώα μεγαλώνουν τα παιδιά τους και δεν ξέρω γιατί. Σκότωσέ τα και καθάρισες με δαύτα».

«Χμ, σύντομα δίχως αμφιβολία» είπε η άλλη ενώ σηκωνόταν. «Εξάλλου, δεν αντέχουν και πολύ εδώ κάτω».

Δεν λογάριαζε ότι είχαν περάσει δέκα χρόνια.

Φεύγοντας, δεν έριξε ούτε μια ματιά πίσω της. Η ύπαρξη των κρατουμένων τελείωνε για εκείνη τη στιγμή που έκλεινε την πόρτα πίσω της.

Τόσο για κείνη όσο και για την απαίσια συνοδεία της, αύριο θα ήταν για άλλη μια φορά όλα καινούρια... και την επόμενη μέρα... και τη μέρα μετά από αυτή...

Η φυλακισμένη φώναξε για ακόμα μία φορά –τελευταία και πιο απεγνωσμένη– καθώς έπεφτε το σκοτάδι.

Έπρεπε να αρχίσει ξανά την ιστορία. Αν το έκανε αυτό, όλα θα ήταν εντάξει:

Μια φορά κι έναν καιρό σε έναν τόπο μακρινό, ζούσε ένας νεαρός πρίγκιπας σε ένα λαμπρό κάστρο...

Κι αν η μητέρα της Μπέλα καταριόταν το Τέρας;

Μια συναρπαστική σειρά όπου
οι κλασικές ιστορίες της Disney ξαναγράφονται
για όσους μεγάλωσαν μαζί τους,
αφήζοντας εντελώς τα δεδομένα.

Τι θα γινόταν αν...

Ένας απρόβλεπτος κόσμος με σκοτεινές ανατροπές
και ήρωες που δοκιμάζονται ξανά και ξανά
σας περιμένει να τον ανακαλύψετε!

9 786180 228526
ISBN 978-618-02-2852-6

ΚΩΔ. 61428